

ERFARINGER FRA REDAKSJONSARBEID

Bodil Fagerheim, Liv Møklebust og Line Sofie Adams i samtale med den nåværende redaksjonen i Gestalttidsskriftet

Sammendrag

Norsk gestalttidsskrift har tyve års jubileum i 2025. I begynnelsen av januar inviterte vi i redaksjonen tidligere redaksjonsmedlemmer til en samtale om hvordan det har vært å arbeide med tidsskriftet. De som kom, har utgjort stammen i tidsskriftet i den perioden Gro Skottun har vært redaktør (2010-2024). Bodil Fagerheim, Liv Møklebust og Line Sofie Adams ble alle sammen med i redaksjonen i 2011.

I samtalen vår fortalte de om arbeidet med oversettelser og veiledning og hvordan tidsskriftet fra 2013 også ble en sentral del av satsningen på forskning ved instituttet.

Arbeidet med tidsskriftet

Per Terje: Hva sitter dere igjen med nå som dere ser tilbake på arbeidet dere har gjort?

Liv: – Jeg har tro på at der du har energi, der har du mye å gi. Det har vært lystpreget for meg å bruke mye av det jeg har erfaring med. Jeg har skrevet, drevet forlagsarbeid og administrert forskning, og jeg har fått bruke litt herfra og litt derfra. Det har vært variert, og det har vært gøy.

Tidsskriftarbeid er veldig krevende. Det er vanskelig å anmelde en bok. Det er vanskelig å veilede og ta stilling til om noe bør antas. Vi har hatt store forventninger til at tidsskriftet skal bli veldig bra. Vi har gått mange runder og brukt mye tid – vi har jobbet hardt. Jeg er stolt av jobben jeg gjorde i de ti årene jeg satt i redaksjonen.

Line Sofie: – Jeg husker at jeg satt i sirkelen på skolen det første året, og vi fikk utdelt tidsskriftet. Jeg tok det med hjem og leste det, og så fikk jeg veldig tenning på dette. Dette ville jeg være med på! Så gikk det noen år, og så kom muligheten. Jeg opplevde umiddelbart et samhold i redaksjonen. I tillegg til redaksjonsmøtene gjorde vi hyggelige ting sammen. Vi møttes hjemme hos hverandre, og vi skapte et trygt rom og et godt fellesskap.

Jeg jobbet hovedsakelig med oversettelse av tekster, og det innebar jo et stort læringsutbytte for meg. Det å få dypdykke ned i disse tunge fagartiklene og gjøre dem tilgjengelig for norske lesere var veldig lærerikt. På den tiden jobbet vi jo også veldig bevisst med å vise at gestaltterapi er forankret i forskning. Vi ville bli tatt på alvor, og det synes jeg det var gøy å være med på. Jeg stortrivdes!

Bodil: – Det har vært lærerikt og trygt å være en del av det redaksjonelle fellesskapet med Gro som redaktør. For meg var redaksjonsarbeidet et viktig fellesskap med gestaltterapeuter.

I tillegg til å skrive har jeg også veiledet studenter og andre som har villet bidra med artikler i tidsskriftet. Det var vært en interessant – og en veldig takknemlig jobb. Denne veiledningen har vært en fin anledning til å bruke gestalt i praksis.

For meg har motivasjonen for å være med i Gestalttidsskriftet først og fremst vært å gjøre gestalttilnærmingen kjent for flest mulig. Derfor er det utrolig viktig å ha et tidsskrift hvor vi kan videreformidle gestaltteorien, utviklingen av faget og samtidig vise hvordan den kan anvendes i praksis.

Det har skjedd mye med tidsskriftet når det gjelder utviklingen av faget: Vi har oversatt artikler fra utenlandske teoretikere og intervjuet flere av dem. Temaer som er blitt diskutert på internasjonale gestaltkonferanser har blitt videreformidlet gjennom tidsskriftet. I tillegg har vi publisert stadig flere forskningsartikler.

Forskningsperspektivet

Per Terje: – Jeg er nysgjerrig på mobilseringen for å vise at gestaltterapien også kan være forskningsrettet. Hva gjorde dere?

Gro: – Tidsskriftet ble virkelig viktig i 2013 da NGI ble reakkreditert. Da måtte vi ha mer forskningsbasert undervisning, og vi tok ansvar for dette forskningsperspektivet. Vi fikk kriterier vi skulle oppfylle med fagfellevurderte artikler og oversettelser. Hvor praksisnært og hvor akademisk skal det være? Dette måtte vi diskutere og finne ut av. Også studentene ble med og bidro med artikler.

Line Sofie: – Jeg identifiserer meg med disse kravene. Det er viktig å ha noen minimumsstandarder. Og vi gjorde det jo ikke bare for å oppfylle kriteriene. Det opplevdes viktig, og vi hadde stolthet i det vi holdt på med.

Gro: – Og alt vi lærte av det!

Line Sofie: – Ja, jeg har egentlig ikke tenkt på det sånn – men det var sånn det var. Det var viktig.

Oversettelser og veiledning

Liv: – Jeg oversatte Ruella Frank, og gjorde slik vi gjør i forlagsbransjen, der vi oversetter slik at teksten blir så tett på meningen i det opprinnelige språket som mulig. Nå tenker jeg at vi kunne gått i dialog med Ruella for å forenkle teksten.

Line Sofie: – Noe av det jeg syntes var morsomst, var å være i direkte i dialog med forfatterne. Jeg snakket og drøftet mye med Frank Staemmler. Det var utrolig gøy! Det var spennende og utfordrende, og veldig givende å skulle gjøre teorien tilgjengelig for førsteårsstudenter. Det var en veldig fin tid.

Gro: – Jeg har lært så utrolig mye av dere. Nettopp disse perspektivene; kan vi oversette, og hvordan skal vi gjøre det? Vi har hatt gode diskusjoner om dette. Vi skjønnte etter hvert at vi måtte få inn noen oversettelser, og det var fint å få gode oversettelser som ga mening.

En stor del av jobben har bestått i å veilede, og dette var det Synnøve Jørstad som begynte med da hun var redaktør før meg. Jeg tror ikke noe tidsskrift har hatt så mye veiledning som vi har.

Tanker om innholdet

Per Terje: Hva tenker dere om innholdet i tidsskriftet?

Line Sofie: – Jeg tenker at artikler basert på eksamensoppgaver er veldig nyttige, spesielt for nye studenter. Faget blir gjenkjennbart og forståelig for studentene ved å lese disse. I starten på studiet er det jo kjempeskummelt å sitte der i sirkelen. For meg var det i hvert fall det, og ved å lese artiklene, og dermed få innblikk i andres erfaringer, fikk jeg en dypere forståelse for faget og hva som lå bak.

Gro: – Synnøves støtte til forfatterne så det ble en god tekst, også språklig, har vært viktig for å få gode artikler. Den tradisjonen har vi fortsatt uten å stille spørsmål ved det. Det er tidkrevende, og det har vært utfordrende. Og ikke friksjonsfritt.

Liv: – Hva har jeg hørt av kritikk? Flere har sagt at vi skulle lage mer originalt stoff. Det er jeg enig i.

Bodil: – Det jeg ønsker meg nå er at tidsskriftet får flere saker som viser hvor anvendelig gestaltmetoden er på forskjellige arenaer i arbeidslivet – i tillegg til eksempler på hvordan dyktige og erfarne klinikere arbeider med klienter.